

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Jacek Dunikowski
Sędziowie	SSA Alina Kamińska SSA Leszek Kulik (spr.)
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Andrzeja Litwińczuka

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2019 r.

sprawy **K. R.**

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygn. akt II K 176/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 161/19	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Wyrok sądu pierwszej instancji			
Wyrok sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 11			

kwietnia 2019 r., sygn. akt II K 176/17			
1.2. Podmioty wnoszące apelację			
Zaznaczyć podmiot, który wniósł apelację. Jeżeli apelację wniósły te same podmioty (np. dwóch oskarżonych) należy zaznaczyć ten podmiot. Określenie „inny” należy wybrać w przypadku, jeśli apelację wniósł pokrzywdzony, interwenient, osoba pociągnięta do odpowiedzialności posiłkowej.			
# oskarżyciel publiczny	# oskarżyciel posiłkowy	# oskarżyciel prywatny	# oskarżony
# pełnomocnik	# obrońca	# inny	
1.3. Kierunek i zakres zaskarżenia (art. 425 § 2 - 4 k.p.k.)			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego i innych konsekwencji prawnych czynu		
1.4. Podniesione zarzuty			

<p>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji (art. 427 § 2 k.p.k.) chyba, że nie zostały określone.</p>		
#	<p>art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. obrazy przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. rażącej niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</p>	

#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1DOWODY			
Pkt 2 wypełnić, jeśli dowód został przeprowadzony przez sąd odwoławczy.			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.)			
Lp.	Nazwa dowodu	Nr karty	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.)			
Lp.	Nazwa dowodu	Nr karty	
Zwięźle o powodach nieuznania dowodu.			
1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW			
Lp.	Zarzut		
	1. Zarzut obrazy art. 13 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie.	# zasadny # niezasadny	

	<p>2. Zarzut obrazu art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie.</p> <p>3. Zarzut obrazu art. 53 § 1 i 2 k.k., art. 55 k.k. poprzez wymierzenie rażąco niewspółmiernej kary</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia lub nieuwzględnienia zarzutu.</p>			
<p>W odniesieniu do zarzutu z pkt. 1. Czyn K. R. Sąd I instancji prawidłowo zakwalifikował jako usiłowanie udolne o jakim mowa w art. 11 § 1 k.k., ponieważ oskarżony miał zamiar dokonania przypisanego mu czynu i podjął działania zmierzające bezpośrednio do jego dokonania. Zamierzonego celu nie osiągnął wyłącznie na skutek działań pracowników banku (...) S.A., którzy zablokowali transakcję przelewu środków pieniężnych oraz interwencji organów ścigania w wyniku której doszło do zatrzymania oskarżonego.</p> <p>Zgodnie z utrwalonym już stanowiskiem judykatury, bezpośrednio decydująca o przyjęciu istnienia usiłowania ma miejsce wówczas, gdy biorąc za podstawę zamiar sprawcy i oceniając jego działanie</p>			

z punktu widzenia przedmiotowego, można stwierdzić, że stanowi ono już ostatnią fazę jego działalności, którą ma wykonać, aby urzeczywistnić swój zamiar (wyrok Sądu Najwyższego z 23.10.1967 r., III KR 113/67, OSP 1970/3, poz. 65). Podobnie aktualne jest stwierdzenie wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z 4.07.1974 r., III KR 52/74, OSNKW 1974/12, poz. 223, iż bezpośredniość jako cecha usiłowania przestępstwa odnosi się wyłącznie do działania samego sprawcy i jest zachowana również wówczas, gdy uzyskanie zamierzonego skutku uzależnione jest od postępowania jeszcze innych osób.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy skonstatować, że oskarżony w ramach podziału ról, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wykonał wszystkie czynności zmierzające bezpośrednio do dokonania likwidacji lokat i przelewu środków pieniężnych z rachunku pokrzywdzonych K. O. i W. O.. W tym przypadku uzyskanie zamierzonego skutku uzależnione było już tylko od postępowania pracowników banku, którzy ostatecznie nie wykonali dyspozycji przelewu tych środków. Stanowisko obrońcy

jakoby w tym przypadku zaistniało usiłowanie nieudolne, albowiem doszło do użycia środka nienadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego, nie jest zasadne. Oceny tej zmienia też okoliczność, że okazany w banku dowód osobisty wystawiony na nazwisko K. O. był nieaktualny. Fakt ten został bowiem ujawniony wyłącznie na skutek czujności pracownika banku, który mógł tego nie dostrzec. Użyty środek mógł zatem doprowadzić do realizacji założonego przez sprawców celu, a więc nadawał się do popełnienia czynu zabronionego, czego dowodem jest również fakt, że pracownik banku wykonał wszystkie czynności zlecone przez J. T. zmierzające od zerwania lokat i dokonania przelewu środków pieniężnych.

W odniesieniu do zarzutu z pkt. 2.

Odnosząc się do zarzutu obrazy art. 60 § 3 k.k., nie można zgodzić się z zawartą w apelacji tezą, że zachowanie oskarżonego w toku procesu wypełniło przesłanki określone w tym przepisie warunkujące zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary. Informacje przekazane przez sprawcę współdziałającego z innymi osobami o jakich mowa w powołanym

przepisie to informacje istotne. Sprawca zobowiązany jest przy tym ujawnić wszystkie posiadane przez siebie istotne informacje i to Sąd dokonuje oceny charakteru tych informacji. Informacje istotne to takie, które pozwalają ustalić i udowodnić popełnienie przestępstw ich sprawcom, umożliwiające bezpośrednio uzyskanie informacji lub wskazujące na konkretne osoby jako sprawców, pozwalające na postawienie zarzutów (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19.12.2018 r., sygn.. akt II AKa 268/2018, LEX nr 2610485). W ramach tych informacji mieści się również rola, jaką sam oskarżony odegrał w popełnieniu przestępstwa.

Oskarżony K. R. w toku procesu nie przekazał organom ścigania wszystkich tego rodzaju istotnych informacji. Wystarczy w tym miejscu chociażby wskazać, że w toku przesłuchania nie chciał ujawnić dlaczego w tym pojeździe, którym kierował, znajdowała się tablica rejestracyjna innego samochodu (k. 53v). Ponadto przekazane przez niego informacje nie były istotne dla ustalenia tożsamości sprawców, ich udziału w przestępstwie i ustalenia znamion przypisanego im

przestępstwa, które były znane organom ścigania w momencie ich zatrzymania i zostały już wskazane w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów. Ponadto analiza treści wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem wskazuje, że dozował on posiadane przez siebie informacje. Mianowicie w pierwszych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, deklarując jednocześnie, że może w toku dalszego postępowania złożyć swoje wyjaśnienia. Jego postawa determinowana była wynikami prowadzonego śledztwa. Podkreślenia wymaga fakt, że kiedy oskarżony składał przed sądem wyjaśnienia w niniejszej sprawie, współsprawcy przypisanego mu czynu zostali już wcześniej prawomocnie skazani, a więc oskarżony znał już wynik tego postępowania, który determinował zakres przekazywanych przez niego informacji. Przy takiej postawie oskarżonego nie sposób przyjąć, iż zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w art. 60 § 3 k.k. warunkujące zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary. Stanowisko to zostało

również przyjęte w judykaturze. Wystarczy w tym miejscu odwołać się do wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11.06.2019 r., sygn. akt, II AKa 38/2019, który stwierdził, że „przewidziana w art. 60 § 3 k.k. premia w postaci obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary nie przysługuje sprawcy, który dozuje posiadane przez siebie informacje, postawa i prawdomówność ujawniającego jest instrumentalna (LEX nr 2701235).

W odniesieniu do zarzutu z pkt.

3. Jako niezasadny uznać należy podniesiony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary, która spełnia wszystkie ustawowe wymogi określone w art. 53 k.k., art. 55 k.k. i nie nosi znamion rażącej niewspółmierności.

Orzekając w tym przedmiocie Sąd Okręgowy uwzględnił całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie, a więc zarówno okoliczności obciążające i przemawiające na korzyść oskarżonego, czemu dał też wyraz w pisemnych motywach wydanego wyroku. W szczególności wskazał na stopień winy

oskarżonego, znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu, okoliczności jego popełnienia, zachowanie oskarżonego po popełnieniu czynu oraz jego właściwości i warunki osobiste. Uwzględnił więc również okoliczności do których odwołuje się obrońca w apelacji. W tym zakresie wskazane motywy zaskarżonego wyroku są więc kompletne, wyczerpujące i zgodne z dyrektywami sądowego wymiaru kary. Podkreślić należy, że wymiar orzeczonej kary oscyluje w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W tym stanie rzeczy nie sposób postrzegać orzeczonej kary jako rażąco surowej. Na marginesie należy też dodać, że sam oskarżony wcześniej deklarując wolę dobrowolnego poddania się karze, zaproponował karę w wyższym wymiarze, uznając ją za współmierną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się. Mianowicie wnosił o dobrowolne poddanie się karze w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 185, 324).

1 OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia

i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO (art. 437 k.p.k.)	
1.3. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
Zwiążle o powodach rozstrzygnięcia.	
Brak podstaw do wydania wyroku reformatoryjnego. Podniesione w apelacji zarzuty obraży prawa materialnego i rażącej niewspółmierności orzeczonej kary są całkowicie bezzasadne.	
1.4. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.4.1. Zakres zmiany w przedmiocie ustaleń faktycznych	
Zwiążle o powodach zmiany.	
1.4.2. Zakres zmiany w przedmiocie podstawy prawnej	
Zwiążle o powodach zmiany.	
1.4.3. Zakres zmiany w przedmiocie kary i środków karnych	
Zwiążle o powodach zmiany.	
1.4.4. Zakres zmiany w przedmiocie pozostałych rozstrzygnięć	

Zwięźle o powodach zmiany.	

1.5. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.5.1. Przyczyna, zakres i podstawa uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4		# art. 454 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
1.5.2. Stanowisko prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Wskazać okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić, jeśli sąd odwoławczy uchylił i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego		

<p>rozpoznania. Można przedstawić poglądy na temat wykładni określonych przepisów prawa materialnego lub procesowego.</p>	
<p>1.6. Pozostałe rozstrzygnięcia sądu odwoławczego</p>	
<p>Podać pozostałe rozstrzygnięcia z wyroku, w tym orzeczenie o kosztach procesu.</p>	
<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość osiąganych dochodów.</p>	
<p>1 PODPISY CZŁONKÓW SKŁADU (...)</p>	